

SADRŽAJ

Prolog: OTVORENO PISMO

Uvod: STENA I PLANINA

Prvo poglavlje: PUKOTINA U ZATVORSKIM VRATIMA

Drugo poglavlje: BOG PRERUŠEN U TEBE

Treće poglavlje: UBEĐENOST

Četvrto poglavlje: FORMULA BOGA

Peto poglavlje: ŽIVOT TI SE MENJA SADA

Šesto poglavlje: I SMRT ĆE NESTATI

Sedmo poglavlje: PROTIVNIK: OD ČEGA JE SMRT SAČINJENA

Osmo poglavlje: UDOBNOST UBIJA

Deveto poglavlje: „SRCE LJUDI U ZABLUDI JE NEDOVRŠENO”

Deseto poglavlje: ORUŽJE RATA

Jedanaesto poglavlje: ZOHAR

Dvanaesto poglavlje: „OKEAN SVIH LJUDSKIH SUZA”

Epilog: PROZOR U NAŠIM SRCIMA

Prolog:

OTVORENO PISMO

OVA KNJIGA JE PISMO UPUĆENO ZATVORENICIMA JEDNOG ZATVORA. ČUDAN JE TO ZATVOR JER UNUTAR NJEGOVIH ZIDINA PROSTIRU SE PLANINE I REKE I ZALAZI SUNCE. U NJEMU ŽIVE RETKE VRSTE PTICA, HARAJU RETKE BOLESTI. ODVIJAJU SE

MALE I VELIKE DRAME, MELODRAME, PRODAJU SE MUZIKA I FILMOVI NA DVDu. ZATVOR NEMA IME ALI TOKOM GODINA ZATVORENICI SU MU NADENULI JEDNO KOJE SE USTALILO. ONI GA ZOVU ŽIVOT. IZ NJEGA NIKO NE IZLAZI ZBOG DOBROG VLADANJA I U NJEMU SU SVI OSUĐENI NA SMRT.

UPRAVO ZBOG TOGA JE OVO PISMO NAPISANO S TOLIKO STRASTI I MORA HITNO BITI POSLATO. TI KOJI GA ČITAŠ, MA KOLIKO DA JE UDOBNO I PRIJATNO TVOJE OKRUŽENJE, STANOVNIK SI OVOG ZATVORA, BAŠ KAO ŠTO SAM I JA. ZATVORSKA ISTORIJA PREPUNA JE LEGENDI O POKUŠAJIMA BEKSTVA I MNOGOBROJNIH SAVETA STRUČNJAKA ZA PITANJE BEKSTVA ALI SE ZATVORSKI ŽIVOT ODVIJA MANJE VIŠE NEPROMENJEN VEĆ NEKOLIKO HILJADA GODINA. ŠTO ZNAČI DA VEĆINA ZATVORENIKA NIJE SVESNA TOGA DA JE U ZATVORU.

ALI, SADA JE ISKRSLA JEDNA NEVEROVATNA PRILIKA. ISTORIJSKA PRILIKA. PRILIKA ZAPISANA U DNA ŠIFRI SVEMIRA. POJAVILA SE PUKOTINA U ZATVORSKIM VRATIMA I PROPUSTILA SNOP SUNČEVE SVETLOSTI.

OVU KNJIGU SMATRAJTE PORUKOM TE SVETLOSTI.

TA SVETLOST POTIČE OD TVORCA SVEMIRA. MOŽEMO JE SLEDITI DO NJENOG IZVORA I TAKO OTKRIJEMO SOPSTVENI IZVOR. UKOLIKO SLEDIMO TU SVETLOST, UMEMO ŠTO SE MOLIMO BOGU, POKORAVAMO MU SE, PLAŠIMO GA SE ILI GA ODBACUJEMO, POSTAJEMO POPUT BOGA.

NA OSNOVU KOG TO IZVORA IZJAVLJUJEM NEŠTO OVAKO SMELO? NA OSNOVU DOBRIH IZVORA OD KOJIH NIJEDAN NIJE MOJ. ZAPRAVO, NIJEDNA OD ISTINA KOJE SE SPREMAM DA OTKRIJEM NE POTIČE OD MENE LIČNO. JA SAM SAMO DOPISNIK

A IZVOR MOJIH VESTI JE 5 000 GODINA STARA MUDROST ZVANA KABALA. MOJ GLAVNI IZVOR JE JEDAN ARAMEJSKI SPIS U 23 TOMA KOJI SADRŽI KLJUČNE POSTAVKE MUDROSTI KABALE: ZOHAR. PRE DVE HILJADE GODINA ZOHAR JE OTKRIO ISTINE KOJE NAUKA TEK SADA POTVRĐUJE. IMAO SAM NEOBIČNU PRIVILEGIJU DA URADIM PRVI POTPUNI PREVOD ZOHARA NA ENGLJSKI U ISTORIJI ŠTO JE BIO POSAO NA KOJI SAM UTROŠIO VIŠE OD DESET GODINA.

ŠTO SE KONKRETNIH LJUDSKIH IMENA TIČE, MOJ IZVOR SASTAVILA JE LOZA DUHOVNIH DŽINOVA: KABALISTA I POSVEĆENIKA KOJI SU TOKOM HILJADA GODINA ŽIVELI, OTKRIVALI I PRENOSILI UČENJA KABALE, PONEKAD U TAJNOSTI, PONEKAD SUOČENI S VELIKIM OPASNOSTIMA, ALI UVEK S UBEĐENJEM DA ĆE DOĆI TRENUTAK KADA ĆE OVO ZNANJE IZRONITI IZ OBLASTI PRIVATNOG I EZOTERIČNOG I POSTATI DOSTUPNO SVIMA NA ZEMLJI. TRENUTAK KADA ĆE SE ZATVORSKA VRATA OTVORITI A DUGA ISTORIJA BOLA, PATNJE I SMRTI OKONČATI. TRENUTAK KADA ĆE LJUDI POSTATI POPUT BOGA.

OVO JE TAJ TRENUTAK.

MAJKL BERG

Uvod:

STENA I PLANINA

Stena je odlomljeni deo planine. Iste je prirode kao i planina, ali budući odlomljena ne zovemo je više *planinom* već *stenom*. Nije se niti jedan atom njene suštine izmenio a ipak, odvojivši se od planine postala je nešto drugo.

Vratite stenu nazad na planinu i više nije stena. Dakle, postojanje stene određeno je ne njenim sastavom već njenim odnosom prema planini koja je njen izvor.

Kabala uči da ljudi potiču od Boga baš kao što i stene potiču od planina. **NA NIVOU DUŠE LJUDI POSEDUJU POTPUNO ISTU SUŠTINU KAO I BOG. U SUŠTINI LJUDI SU POPUT BOGA.**

KAKO SMO ONDA POSTALI STENE?

Kabala govori o negativnoj sili svemira, budaku koji nas odlomljuje od Boga. Ova sila ima čudno ime ali ćete se do kraja ove knjige dobro upoznati sa njim. **SILA SE ZOVE ŽELJA DA SE PRIMA SAMO ZA SEBE. POZNATA JE KAO I PRIRODA EGA, STANJE U KOME SE NALAZIMO SVI MI PRAKTIČNO SVE VREME. I TA JE SILA IZVOR SVE NAŠE PATNJE I BOLA.**

ŽELJA DA SE PRIMA SAMO ZA SEBE

STENA (TI)

PLANINA (BOG)

Dakle, evo o čemu je u ovoj knjizi reč: o savlađivanju te sile; o otkrivanju naše prave suštine; o postajanju nalik Bogu.

Ova knjiga je vodič za to konačno putovanje. Namera joj je da ukaže na pravac; da podstakne; da ponudi sredstva i ohrabrenje. Nudim je u ime svojih velikih prethodnika, mudraca koji su prešli čitav put do postajanja

nalik Bogu i za sobom ostavili kartu za nas ostale. Spisak tih kartografa počinje s Avramom i Mojsijem i dopunjuje se vekovima imenima kabalista poput Šimona bar Johaija, Isaka Lurije i Bal Šem Tova. U prošlom veku rabi Ašlag dobio je božansko ovlašćenje da obelodani kabalalu čija su učenja od pamtiveka držana u tajnosti. On je bio prvi kabalista koji je zapisao mudrost kabale koja se hiljadama godina prenosila samo usmeno s učitelja na učenika.

Možete dakle reći da je ova knjiga nastala uz odobrenje svemira. Zahvaljujući toj božanskoj odluci i kosmičkom prozoru koji se otvorio u ovom dobu, mudrost kabale sada je dostupna svakom muškarcu, ženi i detetu.

Jedna napomena pre nego nastavimo. Reč Bog nije najsrećniji izraz. Nijedna druga reč nije nosila tako težak teret najrazličitijih tumačenja. Iz tog razloga kabalisti retko upotrebljavaju tu reč. *Svetlost Tvorca* je tačniji izraz jer je Tvorac koga znamo energija deljenja i ispunjenja. Svetlost Tvorca doživljavamo u onim trenucima kada nas obuzme radost ili kada lepota odjednom osvetli naše živote.

Pošto smo to objasnili, reč *Bog* upotrebljavaćemo ovde za predstavljanje božanskog bića potpunog savršenstva i krajnjeg potencijala, nezavisno od bilo kakvog oblika verskih uverenja.

Nekada davno, grupa duša spustila se dugim merdevinama u ovaj svet. Došašvši do poslednje lestvice, duše su uzdahnule, skočile u svet i postale ljudska bića. Uzdahnule su jer su znale da rađanje na ovom svetu znači odvajanje od Boga.

Kako su proticali njihovi zemaljski dani, neprestano su skakali pokušavajući da dohvate prvu lestvicu merdevina, uzaludno pokušavajući da se uspenju natrag na nebo. Neki su skočili nekoliko puta i zatim odustali

zadovoljivši se ljudskim bivstvovanjem. Drugi su skočili stotine, hiljade puta čak, ali ni oni nisu uspjeli da dohvate lestvicu.

Jedna osoba se, međutim, izdvajala. Ona je skakala i skakala i nikada nije prestala da skače. Konačno, Bog ju je pokupio i vratio nazad na nebo.

Možda se ne čini tako ali ova knjiga je ogroman neonski znak. Na njemu piše **SKAČI. ZADATAK JE NEPREKIDAN. SKAČI. ŽIVOTNI PROBLEMI MOŽDA IZGLEDAJU NESAVLADIVI. SKAČI. MOŽE SE DESITI DA ČAK I ZABORAVIMO ŠTA POKUŠAVAMO DA DOSEGNEMO. ALI SKAČI.**

I, pitanje nije zašto, kada, ko ili šta.

JEDINO PITANJE JE: JESAM LI POSTAO KAO BOG?

Prvo poglavlje:

PUKOTINA U ZATVORSKIM VRATIMA

Živeo jednom jedan kraljević u ogromnom dvorcu. Dvorac beše ispunjen svakojakim blagom iz svih delova sveta: persijskim tepisima, francuskim tapiserijama, ručno rezbarenim stolovima i najlepšim umetninama iz Evrope i Azije. Njegove dvorane behu prepune srebrnim poslužavnicima sa voćem, kaćunima i buketima egzotičnog cveća.

Ali, postojao je problem: prozorski kapci behu navučeni preko svakog prozora dvorca. Ni jedan zračak sunca nije prolazio unutra i u dvorcu je vladala tama. Problem je bio u tome što je kraljević bio nesvestan obilja koje ga je okruživalo.

Jednog dana, neko od slugu sakupio je hrabrosti da ga upita zbog čega živi u dvorcu mračnom poput najcrnje noći i kraljević se zapanjio. Nije imao

pojma da postoji i nešto drugo. Sav srećan sluga je prvi put otvorio prozorske kapke i odjednom je kraljević mogao da vidi lepotu i obilje svuda oko sebe. Oni su sve vreme i bili tu. On jednostavno nije mogao da ih vidi.

Poput prozorskih kapaka u ovoj priči, postoji i pukotina na zatvorskim vratima.

Ne znamo odkud ona tu, ali ona menja sve.

Sunčeva svetlost preplavljuje tamu i slike neizmerno radosnog sveta plešu po zidovima. **ODJEDNOM SHVATAMO DA ZATVOR ZAPRAVO NIJE SVET KAO ŠTO SMO VEROVALI, VEĆ DA JE SAMO ZATVOR. ZATVOR KOJI MOŽDA IMA PRISTUP INTERNETU ALI IPAK ZATVOR ČIJI SU ZIDOVI PATNJA A KAPIJE SMRT.**

BOG

TI

ZATVORSKI ZID

ŽELJA DA SE PRIMA SAMO ZA SEBE

Pukotina na vratima izaziva nas na nemilosrdnu procenu naše situacije. **MORAMO SHVATITI DA JE OVAJ ŽIVOT ZATVOR.** Umesto što očajavamo, takva jedna procena zapravo je afirmacija slobode i nade. **NESTAJANJE U VREMENU, PREDODREĐENOST ZA SMRT, DRŽANJE ZA ILUZIJU ODVOJENOSTI OD BOGA – TO SU KRAJNJI IZVORI OČAJANJA. ZA NJHOVO UKLANJANJE POTREBNA JE ODLUKA. PRELAZAK PREKO GRANICE.** To vam je kao kada ste u nekoj nezdravoj, destruktivnoj situaciji, ponižavajućoj ljubavnoj vezi ili u poslu koji vas ne ispunjava i, nakon svog racionalisanja i poricanja, dogodi se trenutak u kome vam stvari postanu jasne, kada vam se odjednom otvore

oči. Nema više kalkulisanja, racionalnog premišljanja razloga za i protiv. Jednostavno samo odete jer znate da je to ono što morate da uradite.

Posvećenost takve žestine potrebna je da se napusti bitisanje bola i patnje i vrati se u svet radosti. **PUT DO POSTAJANJA NALIK BOGU MORA POSTATI VIŠE OD ZANIMLJIVE IDEJE. MORA POSTATI UVERENJE KOJE PRODIRE U ČELIJE NAŠEG TELA SUDBINSKOM SNAGOM**, uverenje da je potpuno stapanje s Bogom – kada Božije misli postaju naše misli, njegove akcije naše akcije, njegove namere naše namere – prirodan proces a ne versko preobraćanje. U pitanju je preobražaj koji se odigrava u nevidljivom prostoru naših duša, prirodan kao što je prirodno i da seme postane drvo hrasta i nema nikakve veze sa verom, čednošću ili zasluživanjem raja na osnovu dobrog ponašanja. U pitanju je preobražaj na osnovu najdrevnije nauke sveobuhvatne istine, kabale, a kabala nije vera već tehnologija – tehnologija starija od vere.

Postavlja se pitanje zašto je, ako je bekstvo jedan tako prirodan proces, to put kojim se tako retko putuje? Zašto je samo nekolicina ljudi u istoriji uspela da pobegne iz ovog zatvora? Odgovor je **DA STAZA BEKSTVA VODI PORED ZATVORSKOG ČUVARA, NEGATIVNE SILE KOJA SE U DREVNIM SPISIMA ZOVE ŽELJA DA SE PRIMA SAMO ZA SEBE. U PITANJU JE SILA PROGRAMIRANA U ATOMIMA FIZIČKOG SVETA KOJA SE SUPROTSTAVLJA SVAKOM POKUŠAJU PROMENE.** Od sada pa nadalje, ovu silu zvaću *Protivnik*.

Sve dok ne shvatimo podmuklu prirodu Protivnika, nema nade za bekstvo. Protivnik se pojavljuje prerušen u prijatelja a ne u uniformi zatvorskog čuvara a onda nas svaki put iznova predaje našim tamničarima. Još gore, **PROTIVNIK NAS UBEĐUJE DA JE ON MI. ONO ŠTO NAZIVAMO ŽIVOTOM JE JEDAN STRAŠAN SLUČAJ ZAMENE IDENTITETA I SVE DOK SOPSTVENI IDENTITET NE BUDEMO JASNO RAZLIKOVALI OD PROTIVNIKOVOG, OSTAĆEMO UTAMNIČENI.**

Dakle, krenimo na put autoputem preobražaja podstaknuti odvratnošću prema Protivniku. Na put koji je beskonačan i nepopustljiv i radostan i na kome se svakog trenutka pitamo – da li me ovaj izbor približava Bogu ili udaljava od njega?

Naravno, razum će vam reći – Ovo je samo knjiga. Ne može biti ozbiljno. Kakve su šanse da se setim ove navodno božanske prirode koju posedujem svaki put kada donosim neku odluku? Kako ja mogu da preskočim zid koji je pre mene uspelo da preskoči tako malo ljudi?

Protivniku je drago što tako razmišljate.

Ali, braća Rajt nisu tako razmišljala. Niti je Leonardo da Vinči. **PRILIKOM SVAKE PROMENE PARADIGME, NEMOGUĆE PREDSTAVLJA SVOJU BESPREKORNU POTVRDU, I TO NEMOGUĆE I NEZAMISLIVO POSTAJE NORMALNO I PRIHVATLJIVO.**

A sada još jedan seizmička promena. Imamo sreće da živimo u najizuzetnijem trenutku istorije ljudske svesti. Ovo je vreme kada ono što je nekada bilo apsurdno postaje uobičajeno: **SADA JE VELIKOM BROJU LJUDI MOGUĆE DA POBEGNE IZ ZATVORA BOLA, PATNJE I SMRTI. I ČINEĆI TO, ONI ĆE STVORITI KRITIČNU MASU KOJA ĆE IZMENITI SVET ZA OSTATAK ČOVEČANSTVA.**

Sada je sve samo stvar mehanike. Kakvim sićušnim tupim instrumentom ćemo kruniti zidove tamnice, dan za danom, godinu za godinom, do dana kada ćemo ugledati sunčevu svetlost?

Stići ćemo i dotle.

Kakvu šansu imamo protiv podmuklog čuvara zatvorskih kapija koji neprestano menja svoj oblik?

Stići ćemo i dotle.

Ova knjiga je poziv na putovanje, najviše putovanje, od zatvorenika do Boga. Poziv vam je upućen zahvaljujući pukotini u vratima koja se ukazala u ovom dobu u kome, srećom, živimo.

Drugo poglavlje:

BOG PRERUŠEN U TEBE

Čuvar zatvorskih kapija je potpuno nemilosrdan. Svirepo postupanje prema zatvorenima traje hiljadama godina tako da su zatvorenici sada pretučeni, bez nade, skrupčani na svojim zatvorskim krevetima, zagledani kroz rešetke svojih ćelija. Dobar dan je jednostavno onaj koji prođe bez bola.

Čuvar, Protivnik, je ubedio svoje zatvorenike da su mali i beznačajni, dok u stvari ma kako nemogući naši snovi bili oni su tek ogrebotina na površini onoga što je zaista moguće.

ISTINA JE DA NAM JE SUDBINA POSTATI POPUT BOGA AL SMO PREVARENI DA POSTANEMO ZATVORENICI, DA BUDEMO POPUT MRAVA, RAVNODUŠNI NA JEZIV JAZ KOJI ZJAPI IZMEĐU ONOGA ŠTO JESMO I ONOGA ŠTO BISMO MOGLI BITI. Osciliramo napred-nazad između akcije i reakcije. A mogli bi biti beskonačni. I sve dok ne počnemo da shvatamo taj potencijal ležaćemo bezvoljno na zatvorskim krevetima.

U Bibliji piše: *I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvori ga.* Kabala uči da u Bibliji nema površnih reči, čemu onda ovo ponavljanje? Ponavljanje je tu da bi čitalac obratio pažnju. **NEMOJ DA TI OVO PROMAKNE. STVOREN SI PO BOŽIJEM OBLIČJU.**

POSEDUJEŠ ISTU SUŠTINU A SAMIM TIM I ISTI POTENCIJAL KAO I BOG. SUDBINA TI JE DA POSTANEŠ KAO BOG I ZATO SE STALNO PITAJ JESI LI VEĆ POSTAO KAO BOG? ISPOLJAVAM LI BOŽANSKE MOĆI? MOGU LI DA LEČIM BOLESNE I BLAGOSILJAM LJUDE? JESAM LI VASKRSNUO UMRLOG? PARAMETRI SE ODJEDNOM BESKRAJNO PROŠIRUJU. NE PROCENJUJEM VIŠE SEBE SAMO U ODNOSU NA SEBE VEĆ U ODNOSU NA BOGA.

TVOJ BOŽANSKI POTENCIJAL

TI

ŽELJA DA SE PRIMA SAMO ZA SEBE

Ovo je naš potencijal, ko god da smo, od kakvih god smetnji ili poremećaja da patimo, stvarnih ili umišljenih. Mojsije je bio fizički slab i šuškao je dok je pričao. Veličina nije rezervisana za velike. **VELIKI SU JEDNOSTAVNO ONI KOJI SU KRENULI U SUSRET SVOJOJ SUDBINI.** Sudbina svakog čoveka beskrajno je bogatija nego što on to može da zamisli.

Dosada i tupost potiču iz neiskorišćenog ili napuštenog potencijala. Tada TV stanicama raste gledanost. Tada igrate kompjuterske igrice umesto da komponujete sonate. **AKO NE ČINITE ONO ZAŠTA STE PREDODREĐENI – A SVAKO JE PREDODREĐEN ZA NEŠTO VELIKO – NIKADA NEĆETE UŽIVATI U OSEĆAJU ZADOVOLJSTVA.** Zamislite da je doktor Jonas Salk[1] postao uspešan poslovan čovek, velikodušan građanin i divan otac ali da nikada nije ni ušao u laboratoriju. Ono što bi se možda činilo kao jedan dobar život zapravo bi bila jedna tragedija. Bol i patnja za koju je bio predodređen da je iskoreni u svetu, nikada ne bi nestali.

Veliki duhovni vođa koji je imao na hiljade učenika i koji je napisao mnoštvo knjiga, jednom je ispričao svoju priču:

Kada mi je bilo jedanaest godina, ispričao je, bio sam potpuno promašen kao đak. Nisam slušao učitelje i bežao sam iz škole kad god sam mogao. A onda sam jedne večeri čuo razgovor svojih roditelja u susednoj sobi. Majka je plakala.

“Šta nam je činiti sa našim sinom?”, pitala je oca. “Učenje ga uopšte ne zanima. Ne želi da ide u školu i pitanje je dana kada će ga izbaciti. Šta će onda biti sa njim?”

Nešto se čudno dogodilo dok sam je slušao. Mogao sam da osetim njen bol, kao da je moj. Uleteo sam u sobu i rekao joj kako mi je žao. Obećao sam da ću biti dobar đak i da ću biti poslušan. Dao sam obećanje ne zbog toga što me je učenje zanimalo već zbog toga što mi je bilo stalo do majke pa nisam želeo da joj nanosim bol. Održao sam obećanje i zaista se promenio. Postao sam vredan i nisam više izostajao iz škole i na kraju postao naučnik.

Poenta je u sledećem: da nisam čuo razgovor svojih roditelja tog dana, šta bi od mene bilo? Mogao sam izrasti u dobrog čoveka, jer takva mi je i priroda. U pobožnog čoveka koji daje dobrovoljne priloge i možda čak omogućava i drugim ljudima da dobro zarađuju. Ali, ipak, zamislite šta bi se dogodilo kada bih napustio ovaj svet i stigao pred “nebeski sud”.

Moje bi sudije pitale: “Gde su te hiljade tvojih učenika?” Ja bih blenući odgovorio: “O čemu to pričate? Ja sam bio trgovac i dobro sam poslovaio ali nisam posedovao znanje koje je trebalo preneti čak i šaćici učenika a kamoli hiljadama njih. Hajde da umesto toga razgovaramo o količini novca koji sam dao u dobrotvorne svrhe.”

A oni bi me onda upitali: “A gde su te desetina knjiga koje je trebalo da napišeš?”

Ja bih ponovo pogledao u čudu. “Kakve desetine knjiga, o čemu to pričate? Bio sam nepismen – znao sam da čitam i pišem ali kakve sam ja to knjige mogao da pišem kada nije bilo ničega čemu sam mogao druge da naučim. Hajde da umesto toga razgovaramo o mnogim dobrim delima koje sam učinio prijateljima, porodici, mušterijama.”

A oni bi mi onda pokazali sve ono što sam mogao da postignem i ostvarim, sve ono što je trebalo da uradim. Možete li da zamislite žalost koju bih u tom trenutku osetio? Nema većeg pakla od toga videti šta smo sve mogli da postignemo a nismo.

DAKLE, OVO JE MERILO: GDE SAM JA NE U ODNOSU NA DRUGE, VEĆ U ODNOSU NA SAMOG SEBE? GDE SAM JA NA PUTU OSTVARIVANJA SOPSTVENOG POTENCIJALA? Lični rast ne treba da bude pravolinijski već višedimenzionalan. Mali napredak u razvoju višestruko povećava naš osećaj zadovoljstva a svaki korak čini da onaj naredni bude lakši.

Ako nas misli i dela ne vode ka Bogu, potrebno je da se menjamo. Koliko napredujemo? To ne može da odredi niko drugi do mi sami. **POTREBNO JE DA SE ZAPITAMO: AKO NASTAVIMO NA OVOM ŽIVOTNOM PUTU JOŠ 5, 10 ILI 20 GODINA, DOKLE ĆEMO DOGURATI? HOĆEMO LI POSTATI POPUT BOGA?** Odgovor treba da nas natera na razmišljanje. Kako se oslobađamo zatvorskih okova i ponovo spajamo našu suštinu s božanskom suštinom, sve više otkrivamo sopstvenu božansku prirodu. Na kraju možemo postati besmrtni, pa čak i vaskrsavati mrtve. To je vizija koju neprestano treba da imamo pred očima.

Do tada, Protivnik će raditi svoj posao vrhovnog čuvara zatvora koji nastanjujemo i glavnog operativca našeg univerzalnog sistema patnje i bola. Njegov posao je da vodi računa o tome da mi ne saznamo kakvi su nam potencijali. Ipak, kad bismo makar na minut poverovali kakvi smo zapravo i

kako nam je sudbina velika, ravnoteža bi se poremetila i izašli bismo iz zatvora, ne kao zatvorenici već kao Bog.

SVET U RAVNOTEŽI

Uhvaćeni smo u zamku paradigme beznačajnosti. Ono što kažemo zapravo nije važno. Ono što činimo nema pravog dejstva. Odvojeni smo, razdvojeni, konačni. Mi smo stene.

UVIĐANJE TOGA KOLIKE SU NAM MOGUĆNOSTI IZ TEMELJA DRAMA PARADIGMU BEZNAČAJNOSTI I VODI DO NAREDNE SPOZNAJE: SVE IMA ZNAČAJA; SVE SE RAČUNA; JEDNA STVAR UTIČE NA SVE DRUGE STVARI.

PROTIVNIK NAS JE UBEDIO U SOPSTVENU NEMOĆ A ZAPRAVO SVAKO DELO UTIČE NA RAVNOTEŽU SVETA I MI SMO TI KOJI NA NJU UTIČEMO. Ako smo danas učinili nešto loše neko na drugom kraju planete može primiti negativnu energiju koje je naše delo otpustilo u svemir. Taj neko biće podstaknut da i sam učini nešto loše i negativna energija će progresivno rasti i širiti se. Na kraju će se vratiti onome od koga je i potekla.

U vreme velikog kabaliste rabija Isaka Lurije, živeo je jedan čuveni mudrac i učenjak po imenu rabi Josif Karo. Jednom je, nakon višenedelnog razmišljanja o značenju nekog teškog biblijskog stiha rabi Karo shvatio njegov skriveni smisao. Sav uzbuđen postavio je pitanje o dotičnom biblijskom stihu svom učeniku, očekujući kako će ovaj znati da ceni objašnjenje svog učitelja. Na njegovo iznenađenje učenik je odmah protumačio sporni stih. Rabi Karo nije mogao da poveruje da je njegov učenik za svega nekoliko minuta otkrio ono za šta je njemu bilo potrebno više nedelja napornog proučavanja i razmišljanja.

Utučen, počeo je da se preispituje. Možda su ga ljudi precenjivali? Možda treba da odustane od podučavanja drugih? Tumarao je ulicama i naleteo na rabija Luriju koji ga je pitao zbog čega je tako snužden. Nakon što ga je strpljivo saslušao Lurija je progovorio.

“Bilo jednom jedno selo koje se vodom snabdevalo iz izvora s vrha jedne planine. Malo je seljana bilo dovoljno snažno da se uspenje do planinskog vrha tako da je jedan čovek odlazio i donosio vodu za čitavo selo. Bili su mu potreni sati i sati da natoči velika vedra. Kada bih ih napunio svi bi dolazili da pune svoje male pehare iz ovih vedara, za šta je, naravno, bilo potrebno svega nekoliko minuta. Čak ni najslabijem seljanu to nije bio nikakav napor.

Ono što želim da kažem jeste da su nedelje tvog promišljanja otvorile kanal razumevanja. Jednom kada je kanal probijen tvom je učeniku bilo lako da shvati i sam.”

Ono što mislimo i ono što činimo ulazi u globalnu svest i menja je. Prema rabiju Ašlagu svaki put kada neko ukloni makar i delić Želje Da Prima Samo Za Sebe, porast svesti odražava se na dušu sveta. Svaki put kada neko od nas otkrije više od svoje božanske prirode to se odrazi na globalno Postojanje.

KAKO POSTAJETE NALIK BOGU I DRUGIMA JE SVE LAKŠE DA POSTANU POPUT BOGA. SVET POČIVA NA RAVNOTEŽI.

Treće poglavlje:

UBEĐENOST

Tokom devet meseci koliko provedemo u majčinoj materici, jedan anđeo drži sveću za nas, učeći nas mudrosti svemira. Mi posmatramo sve, od početka do kraja sveta. Kada se rodimo, anđeo nas snažno udari po gornjoj usni. Od tog udarca zaboravimo sve što smo naučili. Ipak, tragovi sećanja ostaju u našim dušama, ideja Boga odjekuje u nama. Na tim odjecima, na tim ostacima sećanja gradimo svest.

Kabalistička
priča

[1] Jonas Salk – pronalazač vakcine protiv poliomielitisa